

[Ritt Bjerregaard]

området er vokset. Derfor er det nødvendigt at gøre en ekstra indsats. Jeg må forstå ministerens svar sådan, at ministeren ikke mener, at det er nødvendigt med en ekstra indsats for denne gruppe, og at ministeren ikke mener, at det er nødvendigt med en udvidelse af kredsen, der skal have hjælp efter disse bestemmelser i bistandsloven.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Først til hr. Erik B. Smith. Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt jeg har forstået spørgsmålet helt korrekt, men nu forsøger jeg. Vi har ikke noget grundlag for at antage, at den sociale ankestyrelse skulle tilsidesætte den vejledning, der er lavet. Sådan vil jeg egentlig godt svare på hr. Erik B. Smiths spørgsmål. Jeg må gentage, at den omstændighed, at man kan finde en enkelt sagsafgørelse frem og sige, at den vil være i strid med vejledningen, kan man ikke bruge som en principiel afgørelse, al den stund der kan være andre momenter i sagen, som er årsag til, at den sociale ankestyrelse har besluttet sig for at sige, at der ikke kunne ydes hjælp i den givne situation.

Det er vores indtryk, og det er selvfølgelig også baggrunden for, at vi har taget denne sag alvorligt, at der er kommuner, som er stramme i anvendelsen af § 42 og alene holder sig til de fysiske eller psykiske årsager, ikke til de rent sociale årsager. Det er klart, ellers var der jo ikke noget grundlag for at udsende vejledningen. Hr. Erik B. Smith spørger, om den omstændighed, at der ikke er regnet med merudgifter i forbindelse med denne vejledning, betyder, at vi ikke tror, at det koster noget. Nej, det har noget at gøre med den budgetprocedure, der anvendes. Der er ikke tale om en udvidelse på et område, men der er tale om at præcisere gældende regler, og hvor meget det eventuelt vil medføre af ekstraudgifter, er naturligvis ingen i stand til overhovedet at have noget overblik over.

Så drager fru Ritt Bjerregaard en konklusion gående noget på, at jeg ikke mener, at der er noget særlig stort problem. Det er en fejlagtig konklusion. Naturligvis mener jeg, at der er et problem. Derfor har vi interesseret os for denne sag. Så kan man selvfølgelig altid diskutere, hvor langt man skal gå tilbage for at se, hvad tidligere ministre har gjort

eller ikke har gjort. Jeg plejer egentlig ikke at betjene mig så meget af den slags fremgangsmåder, men når jeg har gjort det i dag, er det simpelt hen – som jeg har givet udtryk for én gang – på grund af denne overvældende interesse fra socialdemokratiets side for, hvad jeg egentlig har gjort. Når der endelig er sket noget, mener jeg, at man er nødsaget til at præcisere, hvad der ikke er sket gennem de foregående to år. Jeg må sige til fru Ritt Bjerregaard, at jeg tager problemet alvorligt, og at jeg vil følge denne sag meget nøje, men jeg vil ikke tage stilling til, hvad der skal ske, hvis det ikke går, som vi har forestillet os, før vi er i den situation.

Torben Lund (S):

Når vi interesserer os specielt for dette spørgsmål, hænger det selvfølgelig sammen med, at problemet er i en voldsom acceleration i øjeblikket. Vi har fået en rapport fra ungdomsgarantiforsøgene i Århus og Storstrøms amter, som klart peger på problemet med enlige forsørgeres adgang til at komme ind i uddannelsessystemet. Vi har nu ydermere set den private mødrehjælp, som er kommet, og som har haft en kolossal tilgang af folk, som har søgt hjælp. Derfor synes jeg, det er lidt flot blot at afvise problemet og sige: vi ønsker kun at præcisere de gældende regler. Det er naturligvis baggrunden for vores interesse, og jeg synes, det er lidt skuffende, at der ikke er kommet mere i dette cirkulære end blot en præcisering og ikke den udvidelse, som socialministeren allerede i sommer stillede i udsigt.

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne spørge, om der i regeringen slet ikke er dækning for det forslag, der kom fra et af regeringspartierne om, at man skulle yde støtte til den private mødrehjælpsinstitution.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Nu synes jeg, man kommer langt omkring, men det er alene et spørgsmål om formandens afgørelse. Hr. Torben Lund siger, at det er nedslående, at man ikke kommer længere. Skal vi nu ikke lige holde fast i, at bistandslovens rammer for hjælp efter § 42 er meget vide? Jeg har svært ved at forestille mig, hvordan man skulle kunne ændre bistandslo-